

عنوان مقاله:

آمیخته پژوهی مولفه های موثر بر ادراک حس زمان در مکان شهری مطالعه موردی: میدان نقش جهان اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهری، دوره 4، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نیما استوار - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه هنر اصفهان

مصطفی بهزادفر - دانشگاه علم و صنعت ایران

بهادر زمانی - دانشگاه هنر اصفهان

محمود قلعه نویی - دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

زمان در طراحی شهری از مباحثی است که در موارد اندکی بدان پرداخته شده است. بعد زمان به ناچار بخش مهمی از فرآیند ادراک در شهر است و در سطوح مختلف از جمله شیوه ادراک شخص در فضا قابل تعمیم و بررسی است. تجربه ذهنی از زمان، متأثر از برخی متغیرهای مکان است. پس از ارائه ایده اولیه پژوهش با اتکا به حوزه های نظری موجود در باب ادراک زمان، هدف این پژوهش، بررسی عوامل موثر بر ادراک زمان در مکان شهری و بررسی ارتباط، میان عناصری است که تحت زمان در مکان تغییر می کنند. برای دستیابی به این هدف پژوهش، میدان نقش جهان اصفهان به صورت موردپژوهی با استفاده از روش تحقیق ترکیبی (آمیخته پژوهی اکتشافی) مورد بررسی قرار گرفته است. آمیخته پژوهی به دلیل بهره مندی توأمان از روش های کمی و کیفی و رفع کاستی های آنها امکان درک همه جانبه از موضوع را فراهم می کند. از این رو نوشتار پیش رو دو هدف عمده را پیگیری می کند. نخست، سعی نموده تا تجارب زیسته افراد از ادراک حس زمان در شهر را با استفاده از روش پدیدارشناسی (روش پایه پژوهش) که یک رویکرد کیفی است، مورد شناخت و تبیین قرار دهد که براساس آن سه مفهوم (تم) اصلی استخراج شده که در مجموع، ادراک پدیده حس زمان براساس آنها در ذهن مردم شکل می گیرد. این سه مفهوم عبارتند از: «حس آهنگین بودن (ریتم)»، «حس ضرب آهنگ مکان» و «حس تغییر» که تحت تاثیر مضامین و زیرمضمون ها، موید مولفه های مدل پیشنهادی پژوهش اند. دوم، برای تعمیق در بررسی داده های مرحله نخست، روش کمی پیش گرفته شده است. در نهایت نتایج تحقیق با توجه به تفسیر آمیخته دو روش ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

حس زمان، عوامل محیطی، هنجارهای محیطی، روش ترکیبی، میدان نقش جهان اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1370230>

